

[Krag.]

Indflydelse paa Omfanget af Foranstaltninger, som i en tilsvarende Situation maatte skønnes fornødne.

Jeg anbefaler altsaa; at Lovforslaget overgives til Udvalgsbehandling, og skal med disse Ord anbefale Lovgivning paa dette Omraade til det høje Tings Velvilje.

Ole Bjørn Kraft: Mit Parti har tiltraadt, at denne Førstebehandling af Lovforslaget finder Sted allerede nu, men vi kunde have ønsket, at der havde været givet længere Tid til at behandle denne Sag og undersøge den i Forvejen, ikke mindst efter de Meddelelser, som Landets Udenrigsminister gav ved sin Fremsættelse af Lovforslaget.

Vi deler ganske Udenrigsministerens Opfattelse af, at det er et alvorligt Skridt, Danmark med disse Beslutninger er i Færd med at tage, og maa derfor beklage, at Behandlingen skal finde Sted i saa hurtigt et Tempo, selv om vi indser, at der er Begrundelse derfor i Nødvendigheden af at naa til en Afslutning af Behandlingen, saaledes at Foranstaltningerne kan træde i Kraft den 18. i denne Maaned.

Som Indledning til mine Bemærkninger vil jeg gerne saa klart og saa skarpt, som det er mig muligt, udtale, at Det konservative Folkeparti, ganske som det utvivlsomt er Tilfældet med alle andre danske Partier, er af den Opfattelse, at Danmark skal opfylde sine Forpligtelser som Medlem af Folkeforbundet i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten — herom skal der og kan der ikke herske den allerringeste Tvivl —, og kræver Folkeforbundspagten af os, at vi som Medlemmer af Folkeforbundet skal bidrage til Iværksættelse af Foranstaltninger med det Formaal at bringe en udbrudt Krig til Afslutning, maa Danmark naturligvis være rede til at tage ogsaa denne Konsekvens af sit Medlemsskab. Gjorde vi det ikke, vilde vi baade bryde et givet Tilsagn og frskrive os Retten til, hvis en saadan Situation engang kom til at foreligge, at paakalde Folkeforbundets Beskyttelse af vore Interesser. Hvis der overhovedet skal være nogen Mulighed for gennem Folkeforbundet at tilvejebringe en retslig Tilstand i Verden, der yder ikke mindst de smaa Stater nogen Beskyttelse, kan denne Forudsætning ikke brydes.

Det vil være naturligt for mig hertil at føje, at det maa være et dansk Synspunkt, at vi kunde have ønsket, at denne Forudsætning ogsaa i tidligere forekommende Tilfælde havde staaet klarere for

Medlemsstaterne, og først og fremmest at udtale Haabet om, at de Bestræbelser, som Folkeforbundet kan udfolde gennem det, som nu sker, maa blive saaledes fastlagt, at der ogsaa i Fremtiden i højere Grad, end det har været Tilfældet i Fortiden, kan bygges herpaa.

Det staaer altsaa fast, at Danmark er rede til at opfylde Pagtens Bestemmelser, og det er ogsaa det, der har været Aarsagen til, at mit Partis ansvarlige Leder allerede paa et tidligere Tidspunkt har bifaldet Danmarks Stilling under de sidste Forhandlinger i Folkeforbundet. Det betyder imidlertid efter vor Opfattelse ikke, at den Politik, som hermed indledes, ikke indebærer store Vanskeligheder og store Farer. Den Udvikling, som den europæiske Situation har taget i de sidste Aar, kan kun give Anledning til stor Uro og stor Bekymring for alle smaa Stater. Den genoptagne Oprustning, den øjensynlige Spænding, der hersker mellem en Række Stater, og den Spænding, som ogsaa Folkeforbundets Handlinger har medført, har gjort de smaa Staters, ja, alle europæiske Staters Skæbne usikker og farefuld.

I denne Situation kan man ikke være blind for, at netop de smaa Staters Deltagelse i Folkeforbundsarbejdet i givne Situationer kan medføre betydelige Vanskeligheder og betydelige Farer. Hvis Folkeforbundspolitikken udvikler sig til i stigende Grad at blive et Udtryk for, ja, en Konsekvens af Stormagtspolitikken, vil disse Vanskeligheder og disse Farer stadig øges for de smaa Stater. Den Solidaritetspolitik, som Folkeforbundet er et Udtryk for, indebærer Muligheder, der kan betyde en Hjælp og større Tryghed for de mindre Stater, og hvis Folkeforbundet opfylder de Hensigter, i hvilke det blev skabt, kan Udviklingen maaske komme til at borttage noget af den Frygt, som nu maa næres. Men Udviklingen kan lige saa godt medføre, at disse Stater bliver inddraget i Forviklinger og Vanskeligheder, som tidligere Tidens Neutralitetspolitik beskyttede dem imod. Det er derfor efter vor Opfattelse nødvendigt med den allerstørste Omhu og Opmærksomhed at følge Udviklingen og at veje paa den nationale Interesses Vægt-skaal de Muligheder, som den indebærer.

I det Øjeblik, da Danmark i Genève har tiltraadt Sanktionerne og dette Spørgsmaal saaledes er afgjort, men hvor Rigsdagen staaer over for Overvejelser af, hvilke Konsekvenser denne Handling vil medføre, er det rimeligt for en konservativ Ordfører at understrege den Opfattelse, vi maa nære